

Ltk Beets A.

+ Hengeveld, G.J.

1 (1865)

Hoogegeachte Welcommeerde Heer!

Wanneer ik mijne vrouw goed begrijpes heb, dan doudt M.W. volgenden rijn iets te weten over den vandaagstijghus die hier te lande heerscht en meer bepaald, of hij wel zoo gevarenljkh is als men zegt.

Zoo veel mij moeglyk is wil ik U daarom brent gaande iets mededeelen en dit te meer om het duel wat M.W. daarmede beoagt. Het is toch bovenal zaak als men over het gevaar eenen liechte sprekkende mens heeft, om den slapendien niet zegt te kunnen wakker schudden of den te waaktamer wat te bedaren.

Wat zal ik U ra den tyghus leggen en hoe zal ik het U leggen, ik zet er maar lyk made verleggen. Van eenen hantboeder gaut danhs nog iets aan, maar aan eenen preleermoeeden, het is maar lyk moeglyk; maar enpis ik wil het beproeven.

Verbeeldt U eenen dachtmoedigen tyger, indies dat hettaanbaan is, een tyger die licht last streeken en een weinig hoeit, maar door een of meer brabjies in de hand komen.

die wel steken en erg pijnlijk zijn, maar al spelende zijn toegebracht en wie zou ⁱⁿ zulk een zaartzaardige huid een groot monster zien. En toch is het een monster, een groeflijke, gluipende, langdane dief. Die kroegs zijn niet spelende maar want den grootsten ermt toegebracht, het moet den krabbels daar huid en vleeschen mede verloren gaan, en het schijnbare spelen en hooijen houdt aan en veroert eensklaps in een ruddeloosche overromping der prooi waaraan de nauwelijs ^{de} levensbare sporen overbleven.

Het is juist het langdane, schuifelende en weglopende begin in der ziekte, waardoor de veenhonders dijnijls misleid worden. En voort een kee ongesteld. Deze ongesteldheid houdt des, acht, tiendagen aan en eindigt dijnijls met herstelling. Na verloop van des, acht af meer, soms 14 dagen en later, voort een tweede die ziek, dat soms hersteld, ook wel bekrijft. Ik heb tot drie stuks gesien in een behoep van vier weken, die allen herstalden. Totdat nu die doogenaamde wonderpest, die gevreesde ziekte? Zou het lieue uit kopje schudt daer aan het doorkrijge? Wie dwijft

er spreken van besmettelijkheid, de veestader meten en niets dan. Hij moet, lieve ^{een} ~~de~~ vrouwe man mij, liever om de besmetting denken die na bosch komt en wijzen ons daarheen, dat is het, o, wat beter dan kleine raad van politiemaster geler. Wij maken, na de herstelling der dieren, worden er des te gelijk diek, tienij dagen daarna nog acht, en goedig de hele kudde, waarvan meer dan de helft wordt geslagen, enkelas thoren en thuis en elke geletterde over zijn.

Had deze man de raadgevings goed en nauwkeurig opgerold, odi hem weiden gaven, hij had zijn kudde behouden; maar misleid door de schijnbare onschadelijkheid van der diekte en gedreven door een doogenaamde godsdienstige ^{lijf} zaamheid en onderwerping, wordt man gevaloot en voort dijnijls met misachtig, met een soort van medely dan over de veestuukende korthedigheid, de heilzaamste raadgeviger aan, die dan ook letterlijkh worden verwachtzaam. Dat is een voorbeeld en daer kan niemand bij tien en honderdtallen gevaren. Veronachtweling van de voorschriften, een

indommeleende tijdsduurheid omtrent
de straf die Zij beschouwt is, zijns de
voornaamste oorzaken, waardoor de
leedte Zich uitbreidder manneert men
geen brachtiger en meshamer godsdien-
stige beginneler aangrijpt en niet de te-
ging en vervalles vertrouwend en ferm
medemecht, Zich aan de voorschriften dan
des moordonderenigts, dat kan men
verdekkend zigen, dat de ramp overs ons
geheele vaderland Zich zal uitbrekken.

Onder slatte een kort antwoord te ge-
ven op UEN. 'vraag over het gevreeslyke
van den typhus onder het vandaec, dan
is het dit, dat het de meest te breekene
en gevreeslyke en vermoedelijcke is van
alle weesdichter te dater genomen, denijl
bij Zich onder allerlei vormen kan
vermommen.

Voldaet het bovenstaande enigheids
aan Uw verlangen, of heeft mijne voorwaar
U niet goed begrepen? Ik blyf heden
te huis en stel mij voor meer dijspo-
nibel, waarna ik mij mit de meest
ware haugactig reueus

Wt. 12 Nov. 65. W.W.C. dr. dienst,

J. H. Heijenbach